

какви жертви за Бога и за ближния си. Изпадне ли въ човѣшкото съзнание, той започва да се чуди, защо е влѣзълъ въ този пѣтъ на страдания, защо не мисли за себе си, за своя животъ. И Петъръ се чудѣше на Христа, защо се излага на такива страдания, защо не помисли и не се смили за себе си. Той знаеше, че Христосъ има сила да победи свѣта и да се избави отъ страданията и се чудѣше, защо не направи това. Христосъ казваше, че трѣбва да мине презъ страдания, за да дойде до възкресението. Безъ страдания нѣма възкресение. Тогазъ Исусъ рече на ученицитѣ си: „Ако иска нѣкой да дойде следъ мене, нека се отрече отъ себе си, и нека дигне кръста си, и нека ме следва.“ (— 24 ст.).

Следователно, дойдете ли до Божественото, ще приложите особени методи, а не обикновени. Не казвайте, че, ако служите на Бога, ще загубите. Мислите ли така, вие сте на кривъ пѣтъ. Страдате ли, не се смущавайте. Божественото страда, за да освободи човѣшката душа отъ робството, въ което се намира. Детето ли страда, или майката? Майката страда, детето знае само да иска, заповѣдва и плаче. Детето плаче за всѣка своя нужда. Щомъ заплаче, майката и бащата веднага му се притичватъ на помощ. Тѣ знаятъ, че то е безпомощно и употрѣбаватъ всички грижи да му помогнатъ. Докато стѣпи на краката си, докато израсне, детето постоянно плаче. Обаче, плачътъ не разрешава въпроситѣ. Детето трѣбва